

בראשית ה כא-כד וַיְחִי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וָשָׁנָה וַיֹּלְדֵת אֶת מֵתוֹשֶׁלַח : וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים אֲחֵרֵי הוֹלִידוֹ אֶת מֵתוֹשֶׁלַח שָׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה וַיֹּלְדֵת בָּנִים וּבָנוֹת : וַיְחִי כָּל יְמֵי חֲנוּךְ חֲמֵשׁ וָשָׁנָה וּשְׁלֹשׁ מֵאוֹת שָׁנָה : וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים וַאֲיָנָנּוּ כִּי לָקַח אֹתוֹ אֱלֹהִים :

בראשית ו א-ה וַיְהִי כִּי הִחַל הָאָדָם לָרֵב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה וּבָנוֹת יָלְדוּ לָהֶם : וַיִּרְאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בָּנוֹת הָאָדָם כִּי טֹבֹת הָנָה וַיִּקְחוּ לָהֶם נָשִׁים מִכָּל אֲשֶׁר בָּחָרוּ : וַיֹּאמֶר יְיָ לֹא יֵדוּן רוּחִי בָּאָדָם לְעַלְמָם בְּשִׁגְמוֹ הוּא בְּשָׂר וְהָיוּ יָמֵיו מִמָּאָה וָעֶשְׂרִים שָׁנָה : הַנְּפִלִים הָיוּ בְּאֶרֶץ בְּיָמֵים הָהֵם וְגַם אַחֲרָי כֵּן אֲשֶׁר יָבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים אֶל בָּנוֹת הָאָדָם וַיִּלְדוּ לָהֶם הֵמָּה הַגִּבּוֹרִים אֲשֶׁר מְעוֹלָם אֲנָשֵׁי הַשָּׁמַיִם : וַיִּרְא יְיָ כִּי רָבָה רָעַת הָאָדָם בְּאֶרֶץ וְכָל יֶצֶר מַחְשַׁבְתָּ לְבוֹ רָק רָע כָּל הַיּוֹם :

ספר השומרים (העיריים), הספר הראשון של חנוך א (פ"פ א"ש הרטום, הספרים החיצונים, חזיונות א', תל אביב, תשכ"ט)

פרקו^א יהי כאשר רבו בני האדם בימים ההם וילדו להם בנות נאות ויפות.² ויראו אותן המלאכים בני השמים < ויחמדון העיריים ויתעו אחריהן ויאמר איש אל רעהו, הבה נבחר לנו נשים מבנות אדם > ונוליד לנו בנים.³ ויאמר להם שמחזי אשר היה ראשם: ירא אני פן לא תחפצו לעשות את המעשה הזה ואהיה אני לבדי נושא חטא גדול.⁴ ויענו לו כולם: נשבע כולנו באלה, איש אל רעהו כי לא נעזוב את העצה הזאת עד אשר נבצע אותה ונעשה את המעשה הזה.⁵ וישבעו כולם בשבועה ובאלה איש אל רעהו.⁶ וירדו מאתיים בימי ירד אל ראש החרמונים ויקראו את-ההר חרמון כי נשבעו ויחרימו איש את-רעהו במקום ההוא.⁷ ואלה שמות ראשיהם שמחזי הוא ראשם ארתק, כמברא, סמני, דניאל, ארדרוס, סמיאל, יוריאל, כוכריאל, לחזקאל, בטריאל, סתיאל, עטראל, טריאל, ברקיאל, ענתנה, תוניאל, מריאל, עזאל, רקיאל, טוריאל. <אלה הם עשרים ראשיהם> וכל שאר [המלאכים].

פרקו ז^א ויקחו להם נשים בשנת העולם אלף מאה ושבעים <כל-אחד בחר לו נשים> ויחלו <לבוא אליהן> ולהטמא בהן עד המבול ותלדנה להם שלשה דורות. בראשונה ענקים גדולים, והענקים הולידו את-הנפילים, ולנפילים נולד אליאוד, וירבו לפי גדלם וילמדו אותם להכין סמים ולחשים ולכרת עשבים ויגלו להם את-הצמחים.² ותהרינה ותלתה ענקים גדולים, שלשת אלפים אמה [קומתם].³ ויאכלו את פרי עמל בני-האדם, וכאשר לא יכלו [עוד] בני-אדם לכלכלם,⁴ העזו הענקים [להתנפל] עליהם ויאכלו את בני-האדם.⁵ ויחלו לחטא בעופות ובחיות וברמשים ובדגים ולאכל איש את בשר רעהו וישתו את-הדם.⁶ ואז האשימה הארץ את-הרשעים.

פרק ח^א וילמד עזאל את בני-האדם לעשות חרבות <וכלי נשק ומגנים ושריונות> וכל כלי המלחמה למודי המלאכים ויגלו להם את-המחצבים ואת-מלאכתם ואת-הצמידים ואת-התכשיטים ואת-הפוך ואת-המשחה ליפות העפעפים ואת כלי-מיני האבנים היקרות ואת-לצבעים.² ויעשו בני-האדם להם ולבניהם ולבנותיהם ויחטיאו ויתעו את-הקדושים, ותהי רשעה רבה על הארץ <ויזנו ויתעו> ולשחיתו בכל-דרכיהם.³ שמחזי למדם את-הלחשים ואת כריתת השרשים, ארמרוס את בטול הלחשים, רקיאל את האצטגנינות, כוכיאל את חכמת הסימנים, סתיאל את חכמת הראיה בכוכבים, סריאל את מהלך הירח. ובאבד בני-האדם עלתה צעקתם השמימה...

פרק יב^א לפני הדברים האלה נלקח חנוך ולא ידע איש מבני-האדם איפה נלקח ואיהו ומה היה לו.² וכלי-מעשיו [היו] עם העיריים וכלי-מיו עם קדושים.³ ואני חנוך הזיתי עומד ומברך את אדון הגדלה מלך העולמים. והנה העיריים אשר לקדוש הגדול קראו לי:⁴ חנוך סופר הצדק, לך ודבר אל עירי-השמים אשר אחרי עזבם את-השמים הגבהים, מקדש עמידת עולם, הטמאו בנשים. וכאשר עושים בני הארץ כן אף הם עושים ויקחו להם נשים: השחתה גדולה השחתם את-הארץ,⁵ ולא יהיה לכם שלום ולא סליחה. ואשר לבניהם אשר ישמחו בם⁶ יראו את רצח אהוביהם ויאנחו על אבדן בניהם ויתפללו לעולם ולא תהיה להם לרחמים ולשלום.

פרק יג^א ויאמר חנוך אל עזאל: לך, לא יהיה לך שלום. משפט קשה יצא עליך לאסרך.² ולא תהיה לך הנחה ובקשה על מעשי הרשע אשר לימדת ועל כל מעשי רשעה ופשע ועוון אשר הורית לבני-האדם.³ אז הלכתי ואדבר אל כלם, וכלם פחדו ורעד ויראה אחוזם.⁴ ויבקשוני לכתב להם נסח בקשה למען תהיה להם סליחה ולקרא בעדם את נסח הבקשה לפני אדון השמים.⁵ כי לא יוכלו עוד לדבר ולא להרים את-עניניהם אל השמים מבושה על אשר חטאו ונשפטו.⁶ אז כתבתי את נסח בקשתם ואת-התפלות על רוחותיהם ועל אשר התפללו בעדם למען יהיו להם סליחה ואורך.⁷ ואלך ואשב על מי דן בארץ דן אשר מימין למערב הרמון. ואקרא את נסח תפלותיהם כאשר נרדמתי יא והנה באו אלי חלומות ונפלו עלי חזיונות וארא חזיונות קצף (ויבוא קול אומר): דבר אל בני השמים להאשימם. וכאשר התעוררתי הלכתי אליהם וכלם ישבו יחדו מתאבלים באבלסטא אשר בין הלבנון ובין סניסל, חפויי פנים. ואגיד להם את כל-החזיונות אשר ראיתי בשנתי ואחל לדבר את דברי הצדק ואאשים את עירי השמים.

פרק יד^א וכן קראה לי בחזון. הנה בחזון עננים קראוני וערפלים השמיעוני את קולם ומרוצי הכוכבים וברקים הריצוני ויבהלוני ורוחות בחזוני הפריחוני וירימוני למעלה.² ויביאוני אל-השמים, ואבוא עד אשר קרבותי אל חומה בנויה אבני ברד ולשונות אש סביב להן ויחלו להפחידני.³ ואבא אל לשונות האש ואקרב אל-בית גדול בנוי אבני ברד וקירות הבית כעין לוחות אבן וכולם היו שלג והקרקע שלג. יא והגג כעין מסלות כוכבים וברקים ובתוכם כרובי אש ושמייהם מים. יב

ואש בוערת סביב לקירות והשערים לוחטי אש. יג ואבוא אל בית ההוא, חם כאש וקר כשגלג וכל מזון מחיה אין בו; פחד כסני ורעדה אחזתני. יד ואי רוגז ורועד, ואפל על פני וארא בחזוני. טו הנה נגדי שער אחד פתוח והבית הגדול מן[הבית] ההוא וכולו בנוי לשונות אש. טז והכל נעלה בכבוד ובתפארת ובהדר עד אשר אל אוכל לספר לכם על כבודו ועל הדרו. יז קרקעו אש וממעל ברקים ומסילות כוכבים וגגו אש בוערת. יח ואבט וארא כסא גבה ומראה כן[מראה] בדולח והגלגל כן[גלגל] שמש זורחת ו[שם] מראה כרובים. יט ותחת הכסא יצאו נהרות אש לוחטים ולא יכלתי להביט. ² והכבוד הגדול יושב עליו; לבושו כמראה שמש בהיר ולבן מכל-שלג. כא ולא יכל כל-מלאך לבוא אל הבית ההוא ולראות את-פניו בגלל הדר[ו]ן וכבוד[ו]. כב ולא יכל כל-בשר לראות את האש הלוהטת מסביב, ואש גדולה עמדה אצלו ואיש לא יגש [אליה] מסביב; רבי רבבות עמדו לפניו { ולא היה לו חפץ בכל-יועץ } וכל-דברו מעשה. כג וקדשי המלאכים הנגשים אליו אינם סרים בלילה ואינם מתרחקים ממנו. כד עד עתה הייתי [נופל] על פני ורועד ויקרא לי ה' בפיו ויאמר: גש-הנה, חנוך, ושמע את-דברי.

ספר המשלים (הספר השני של חנוך א)

פרק מו ^א ושם ראיתי אור ראש הימים וראשו כצמר צחר ועמו אחר אשר מראהו מראה אדם ומראהו מלא חן כאחד המלאכים הקדושים. ² ואשאל את-המלאך ההולך עמי להגיד לי את כליהנסתרות עלי-אודות בן-אדם ההוא: מי הוא ומאין בא? מדוע מתהלך הוא עם ראש הימים? ³ ויענני ויאמר: הוא בן-האדם לו הצדק והצדק שוכן עמו, והוא יגלה את כל אוצרות הנסתרות, כי בחר בו אדון הרוחות ובחלקו יתרון צדק לפני אדון הרוחות לעולם. ⁴ בן-האדם אשר ראית יקים את-המלאכים ואת-השליטים ממשכנותיהם ואת-הגבורים מכסאותיהם והוא יתיר את משכות הגבורים וישבר את שני החטאים. ⁵ יוריד את-המלאכים מכסאותיהם וממלכותיהם, כי לא רוממוהו ולא שבחוהו ולא הכירו מאין נתנה להם המלכות.

פרק מח ² ובשעה ההיא אשר יקרא בשם בן-האדם ההוא לפני אדון הרוחות ושמך יקרא לפני ראש הימים, ³ וטרם נבראו השמש והאורות, טרם נעשו כוכבי השמים, נקרא שמו לפני אדון הרוחות,

פרק סט ² ומאז לא יהיה דבר משחת כי בן-האדם הופיע ישב על כסא כבודו, לכל-רע יעבור וילך מפניו ודבר בן-האדם יקום לפני אדון הרוחות. זה הוא משל חנוך השלישי.

פרק ע ^א ויהי אחרי-כן ויתרומם שמו (של חנוך) בעת חייו אצל בן-האדם ההוא ואצל אדון הרוחות רחוק מקרב יושבי הארץ. ² ינשא במרכבות רוח ושמך נעלם מקרבם. ³ אחרי היום ההוא לא נמנית עוד עמהם, והוא הושיבני בין שתי רוחות, בין צפון ובין מערב, במקום אשר בו לקחו המלאכים חבלים למד לי את מושב הבחירים והצדיקים. ⁴ ושם ראיתי את-האבות הראשונים ואת-הצדיקים היושבים במקום ההוא מעולם.

פרק עא ^א ויהי אחרי-כן ותחבא נפשי ותעל השמימה וארא את בני המלאכים הקדושים מתהלכים על להבות אש, בגדיהם לבנים וכן גם מלבושם ופניהם מאירים כשלג. ² וארא שני נהרות אש; אור האש הזה היה מזהיר כברקת ואפל על פני לפני אדון הרוחות. ³ ומיכאל המלאך, אחד מראשי המלאכים, אחזני ביד ימיני ויקימיני ויביאני אל המקום אשר שם כליהנסודות ויראני את כל סודות הרחמים ויראני את כל סודות הצדק. ⁴ ויראני את כל סודות קצות השמים ואת כל חדרי הכוכבים וכל-המאורות אשר משם הם יוצאים לפני הקדושים. ⁵ ויסתר את-רוחי בשמי השמים ושם ראיתי בתוך האור ההוא כבית אשר נבנה באבני אלגביש ובתוך האבנים האלה לשונות אש חיה. ⁶ ותרא רוחי אזור המקיף באש את-הבית ההוא מארבע זוויתיו עד הנהרות האלה המלאים אש חיה והם מקיפים את-הבית ההוא. ⁷ ומסביב שרפים, אופנים, כרובים: אלה אשר אינם ישנים ושומרים את כסא כבודו. ⁸ וארא מלאכים בלי מספר, אלפי אלפים לרבי רבבות המקיפים את-הבית ההוא, ומיכאל ורפאל וגבריאל ופנואל המלאכים הקדושים אשר במרום השמים באים בבית ההוא ויוצאים ממנו. ⁹ ויצאו מן הבית ההוא, מיכאל וגבריאל ורפאל ופנואל והמון מלאכים קדושים בלי מספר. ¹⁰ ועמהם ראש הימים; ראשו לבן וטהור כצמר, ובגדיו אין לתארם. ¹¹ ואפל על פניו וכל גופי נמס וכל-רוחי נהפכה ואקרא בקול גדול ברוח חזקה ואברך ואהלל וארומם. ¹² וברכותי אשר יצאו מפי נמצאו רצויות לפני ראש הימים. ¹³ ויבוא ראש הימים עם מיכאל, גבריאל, רפאל ופנואל ואלפי מלאכים ורבבותיהם בלי מספר. ¹⁴ ויבוא אלי ושאל לי לשלום בקול ויאמר אלי: אתה, אתה הוא בן-האדם אשר הולד לצדק, וצדק ישכן עליך וצדק ראש הימים לא יעזבך. ¹⁵ ויאמר אלי: הוא יקרא עליך את-השלום בשם העולם הבא כי משם יצא השלום למן בריאת העולם והוא יהיה עליה לעולם ולעולמי עולמים. ¹⁶ והכל ילכו בדרכך עד אשר לא: עזבך הצדק לעולם; עמך יהיה מושבם ועמך חלקם וממך לא יפרדו לעולם ולעולמי עולמים. ¹⁷ וכן יהיה; אורך ימים עם בן-האדם ההוא ושלום יהיה לצדיקים ודרך ישרה לצדיקים לשם אדון הרוחות לעולמי עולמים.